

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **J. V.**, bytem X, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj ČR**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 4.7.2016 domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu spočívajícím v tom, že neoprávněně vyhotovil a posléze žalobci zaslal písemnost č.j. MMR-9960/2016-83/547 ze dne 21. 4. 2016.

Spolu s podáním žaloby požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků a následně o ustanovení zástupce z řad advokátů. Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 3. 2017, č.j. 11 A 125/2016 - 43 žádosti žalobce vyhověl, přiznal mu osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce pro toto řízení z řad advokátů - JUDr. M. O. Po vydání tohoto usnesení byl však zdejší soud ve věci vedené pod sp. zn. 6 A 138/2016 vyrozuměn žalovaným ministerstvem dopravy o tom, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 12. 2016, č.j.: 34 Sd 56/2015-108, byla žalobci vydána úschova ve výši X Kč. Proto soud vydal dne 27.11.2017 usnesení č.j. 11 A 125/2017 – 48, kterým přiznané osvobození od soudních poplatků žalobci odejmul a současně rozhodl o zproštění ustanoveného zástupce z řad advokátů povinnosti zastupovat žalobce před soudem v projednávané věci.

Rozsudkem ze dne 5.6.2018, č.j. 8 As 284/2017 – 91 (dostupný na www.nssoud.cz) Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce proti usnesení, kterým bylo žalobci odňato přiznané osvobození od soudních poplatků, zamítl, když konstatoval, že „Městský soud vystavěl napadené usnesení na úvaze, že stěžovatel má k dispozici částku přesahující X korun, kterou soud v potvrzení o majetkových poměrech nepřiznal. Stěžovatel v původních podáních adresovaných Nejvyššímu správnímu soudu v této věci uvedl, že tato částka byla vyplacena někomu jinému. Tím rozporoval skutečnost, že danou částku má k dispozici. V doplnění kasační stížnosti však uvedl, že tato úschova nebyla vyplacena nikomu. To nutně znamená, že daná finanční částka je pro stěžovatele stále připravena. Stěžovatel totiž žádným způsobem nevysvětlil, že by cokoliv bránilo tomu, aby mu byla vyplacena, pokud by si o ni požádal. Je nepodstatné, zda mu skutečná částka z úschovy vyplacena byla; minimálně mu vyplacena může být. Není proto relevantní argument, že stěžovatel není povinen k negativnímu dokazování skutečnosti. Stěžovatel nezpochybnil, že částka v jeho prospěch u obvodního soudu byla složena. Měl tak buď prokázat, že o ni marně žádal, v čemž mu nic nebrání, případně relevantně vysvětlit, proč o ní požádat nemohl.“ Dále soud zdůraznil, že „Stěžovatel také nijak nevysvětlil, proč uvedenou informaci neuvedl v žádosti o osvobození od soudních poplatků v řízení před městským soudem,

neboť důvodem odejmutí osvobození byla i ta skutečnost, že informaci soudu zatajil. V žádosti o osvobození od soudních poplatků nesmí žadatel zatajovat informace o svém majetku, byť by takovým majetkem případně nemohl z objektivních důvodů, které uvede, disponovat.“

V návaznosti na výše uvedené soud žalobce opětovně výzvou ze dne 17.8.2018, č.j. 11 A 125/2016 - 71 vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 2.000,-Kč ve lhůtě do 15 dnů a poučil jej o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Uvedená výzva byla žalobci doručena fikcí dne 14.9.2018.

K uvedené výzvě žalobce v podání ze dne 7.8.2018 navrhl, aby mu soud prodloužil lhůtu k zaplacení poplatku.

Podle ustanovení § 2 odst.1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 549/1991 Sb.“) je poplatníkem poplatku za řízení před soudem žalobce. Podle ustanovení § 4 odst.1 zákona č. 549/1991 Sb. jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby. Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. je soudní poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění zákona č. 297/2017 Sb., účinného od 30. 9. 2017, platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň patnáct dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

Městský soud v Praze vycházel z ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, podle něhož poplatková povinnost vzniká okamžikem podání návrhu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce tížila povinnost zaplatit soudní poplatek již od 4.7.2016, kdy podal žalobu, a to za situace, kdy žalobce nezpochybnil zjištění, že má k dispozici částku přesahující X korun, dospěl soud k závěru, že 15 denní lhůta opětovně stanovená v usnesení ze dne 17.8.2018 je lhůtou dostačující ke splnění poplatkové povinnosti. Konečně soud sděluje, že zákon o soudních poplatcích neupravuje institut posečkání či splátky poplatku.

Ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 12.4.2012, č.j. 2 As 44/2012 -21 za situace, kdy žalobce požádal o posečkání se zaplacením poplatku za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud uvedl, že stanovená lhůta k dodatečnému splnění poplatkové povinnosti v délce 10 dnů (podle platné právní úpravy 15 dnů) je zcela standardní.

Protože žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, když přiznané osvobození od soudních poplatků bylo žalobci odejmuto, soud po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku v souladu s výše citovaným ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, řízení zastavil.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3, věty první s.ř.s., dle kterého bylo-li řízení zastaveno, nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. října 2018

JUDr. Hana Veberová, v. r.
předsedkyně senátu